

Danmarksturneringen 2010

Af Steffen Jørgensen, holdleder - DT

2010 som holdleder for Hvidovres hold i elitedivision, var en meget blandet affære. Holdets kvindelig holdleder, Line Vibov, var på barselsorlov hele året, så jeg måtte ud og stå på egne ben. Debuten som eneansvarlig holdleder startede ikke godt ved første runde. Kvindernes hold var ekstremt hårdt ramt af afbud i første runde; hverken Lisbeth på mellem/lang, Maria i kast eller Mette på sprint kunne stille op. Det var mere end hvad kvindernes hold kunne klare og kvinderne sluttede første runde "under stregen" og der var lang vej op til en billet til DT-finalen. Herrerne klarede heldigvis første runde i fin stil og herrerne fik vist at holdet efterhånden har en fornuftig bredde, hvor der scores solide point i stort set alle øvelser.

Anden runde bar naturligvis præg af den store udfordring som kvinderne havde for at nå frem til DT-finalen. Pigerne lavede et brag af en anden runde og blev nr. 2 i anden runde, men det var desværre ikke nok til at få lukket hullet op til stregen og dermed måtte pigerne for første gang i mange, mange år til en nedrykningsmatch. Herrerne lavede igen en rigtig solid runde og klarede sig til DT-finalen i fin og overbevisende stil.

DT-finalen skulle vise sig at blive en oplevelse ud over det sædvanlige. Finalen blev afviklet på hjemmebanen på Sollentuna Allé og Michael Jepsen havde lavet en papirholdkamp som viste at 1900 og KIF har mistet en del af fordums styrke, mens Hvidovre og Skive for alvor var begyndt at byde sig til i medaljekampen. Holdet var mødet velforberedt op og viste præcis hvilken mandfolkeindsats der skulle til, hvis det hele skulle klappe og netop denne faktor skulle vise sig at være afgørende i nogle nøgle situationer, hvor f.eks. 1900 og Skive viser at de ikke helt har samme styr på tingene.

Som dagen skred frem var det tydeligt at se at det var i

dag det skulle være. Der var stort set ikke en eneste af Hvidovre folk der underpræsterede og en god håndfuld der overpræsterede. Omkring halvvejs begyndte det pludselig at se ud som om at det var sølv vi skulle kæmpe om og ikke bronzen, som vi oprindeligt troede. Men i sidste ende var der ingen tvivl om hvem der fortjente sølvet! Dermed var Hvidovre AM's første sølv medalje nogensinde en realitet.

Dagen efter var det pigerne der skulle en tur til Vejle for at vise at det var en stor fejl at de ikke var med i DT-finalen. Kvinderne stillede i næsten stærkeste opstilling og stemningen bar tydeligt præg af at der ikke var tale om en walkover, men at der var en vigtig opgave foran, som skulle udføres med samme præcision og dedikation, som herrerne havde vist dagen forinden. Igen viste Hvidovre at når man møder velforberedt op og er indstillet på at kæmpe hårdt og fokuseret, så ender det som regel til egen fordel. Fra første startskud til sidste tur på den lange stafet, var der ingen tvivl om hvor Hvidovres kvinder hører til: Elitedivisionen!

Jeg vil gerne takke alle de aktive for deres gode indstilling og vilje til at ofre sig for holdet, selvom det betyder en meget hård dag på rundbanerne. Som gammel aktiv véd jeg hvor hårdt det er, men modet og viljen som begge hold udviser gang på gang gør mig pavestolt af at være holdleder. En sidste tak skal gå ud til vores allesammens madmor Tasja, som gang på gang disker op med den lækreste mobile buffet, man kunne tænke sig. Jeg véd at jeg taler for alle når jeg siger: Tusind, tusind tak for dejlig mad!

Jeg glæder mig til at stå i spidsen for begge hold igen næsten år og jeg har fået lovning på at Line er tilbage som holdleder sammen med mig næste år!

Og husk: Winners never quit and quitters never win!

